

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **J. L.**, bývajúceho vo V., proti žalovanej **M. f. n.**, so sídlom v M., **o náhradu škody**, vedenej na Okresnom súde Martin pod sp.zn. 6 C 200/2005, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 18. októbra 2007 sp.zn. 5 Co 530/2006, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalobcu **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Martin rozsudkom z 18. októbra 2006 č.k. 6 C 200/2005-67 zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal voči žalovanej náhrady škody v sume 5 000 000,-- Sk. O trovách rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že z výsledkov vykonaného dokazovania nevyplýva, že by žalovaný, resp. jeho zamestnanci porušili svoje právne povinnosti v súvislosti s výkonom práce, keď hodnotili ako lekári zdravotný stav žalobcu, u ktorého nepotvrdili existenciu choroby z povolania. Nebol tak splnený ani jeden predpoklad zodpovednosti žalovaného za škodu, vyplývajúci z ustanovenia § 420 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ). Dospel preto k právnemu názoru, že na strane žalovaného nie je daná jeho zodpovednosť za škodu žalobcom uplatnenú. Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil tým, že žalobca v konaní nebol úspešný a žalovaný, ktorý úspešne bránil svoje právo, si trovy konania neuplatnil.

Krajský súd v Žiline rozsudkom z 18. októbra 2007 sp.zn. 5 Co 530/2006 na odvolanie žalobcu rozsudok okresného súdu potvrdil a žalovanému trovy odvolacieho konania

nepriznal. Stotožnil sa so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa. Jeho rozhodnutie považoval preto za vecne správne.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podal včas dovolanie žalobca. Navrhol rozsudok krajského súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Uviedol, že v konaní bolo jednoznačne preukázané, že trpí rôznymi zdravotnými postihmi a je vážne chorý. Naďalej trval na tom, že vyšetrenia vykonané zo strany zamestnancov žalovaného boli vykonané neodborne a neobjektívne, v dôsledku čoho utrpel škodu, ktorú v tomto konaní uplatňuje. Vytýkal odvolaciemu súdu, že dôkazy v konaní vykonané nesprávne hodnotil a následne vec po právnej stránke nesprávne posúdil.

Žalovaný vo vyjadrení k dovolaniu žalobcu uviedol, že dovolaním napáda rozhodnutie odvolacieho súdu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podal účastník konania, skúmal predovšetkým jeho prípustnosť. Dospel pritom k záveru, že dovolanie smeruje proti takému rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, preto ho treba odmietnuť.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V preskúmvanej veci žalobca napadol dovolaním rozsudok odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa (§ 219 O.s.p.).

Podmienky prípustnosti dovolania smerujúceho proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 237 a § 238 ods. 2 a ods. 3 O.s.p.

Rozhodnutiu odvolacieho súdu nepredchádzalo rozhodnutie dovolacieho súdu obsahujúce právny názor v tejto veci. Preto dovolanie podľa § 238 ods. 2 O.s.p. neprichádza do úvahy. Nejedná sa ani o rozsudok, vo výroku ktorého by odvolací súd vyslovil prípustnosť dovolania, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu. Dovolanie nie je preto prípustné ani podľa § 238 ods. 3 O.s.p.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní, postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v ustanovení § 237 O.s.p., neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 238 O.s.p., ale sa komplexne zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm.a/ až g/ O.s.p. (t.j., či v prejednávanej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania nesprávne obsadeným súdom).

Vady uvedené v tomto ustanovení žalobca v dovolaní výslovne nenamietal a ani dovolací súd nezistil, že by konanie pred odvolacím súdom trpelo niektorou z nich. Dovolanie v tejto veci preto ani podľa § 237 O.s.p. prípustné nie je.

Pokiaľ dovolateľ namietal, že odvolací súd nesprávne právne vec posúdil, treba uviesť, že uvedená námietka nespôsobuje existenciu vady v zmysle § 237 O.s.p. Námietka účastníka konania, ktorou vytýka súdu existenciu omylu pri aplikácii práva, treba považovať za dovolací dôvod podľa § 241 ods. 2 písm.c/ O.s.p., ktorý však sám osebe prípustnosť dovolania nezakladá. Skutočnosť, že by rozhodnutie prípadne aj spočívalo na nesprávnom právnom posúdení veci, môže byť len odôvodnením dovolania za predpokladu, ak je toto prípustné, nie však dôvodom jeho prípustnosti podľa § 236 a nasl. O.s.p.

So zreteľom na vyššie uvedené možno uzavrieť, že dovolanie žalobcu smerovalo proti takému rozsudku odvolacieho súdu, proti ktorému prípustné nie je (§ 238 ods. 2 a 3 O.s.p.) a keďže neboli zistené ani dôvody prípustnosti uvedené v § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky jeho dovolanie ako neprípustné odmietol (§ 218 ods. 1 písm.c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 veta prvá O.s.p.) bez toho, aby mohla byť preskúmaná vecná správnosť napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm.c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia, pretože žalobcovi v súvislosti s dovolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 25. marca 2009

JUDr. Eva Sakálová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová